

Τῆ ἱζ' τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκῆτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

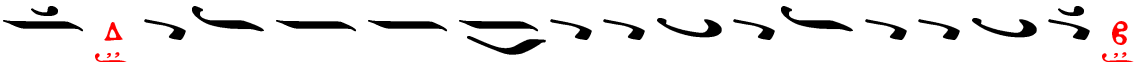

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ε υ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

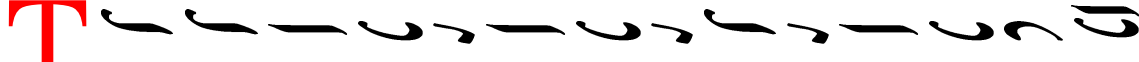

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μ ε νος
τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος

 Πα τερ Α ντω νι ε ^ε της ε ρη μ ε γε γο νας οι κι

 στης ^Δ και την οι κ ε με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σ ^ε

 δι ο πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^ε σω θη ναι τας ψυ χας

 η μων ^ε

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α

 γνω στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε

 πι γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σα ρ κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἀγίου]

Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tὴν ψυχὴν σου δεσμεύσας πόθῳ Χριστοῦ, τὰ γεώδη μισήσας
 πάντα σαφῶς, ἠυλίσθης Πάτερ Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις καὶ ὄρεσι· τοῦ
 γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔνδοξε, ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης,
 ἀγγελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν γνόφον, διαβάς τῆς σαρκός
 σου, τό σκότος ἐδίωξας, τῶν δαιμόνων μακάριε, Μοναζόντων ὁ

πρόκριτος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν Ἀσκητὴν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, ὡς νεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν, δι' ἐγκρατείας καὶ στεργῶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ καταισχύναντα σφοδρῶς, τὸν ἀντίπαλον ἐχθρόν, καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος, ἣν προεκήρυξαν πάντες οἱ δικαιοτάτοι, καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, Ὅρος ἀλάξευτον, καὶ Δαυῖδ ὁ μελωδός, σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, Βάτον καὶ Στάμνον καὶ Ῥάβδον, Νεφέλην Πύλην καὶ Θρόνον, καὶ μέγα Ὅρος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών, ὅλον ἀνατέθεικας, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· καὶ σαρκὸς ἔξω Πάτερ, καὶ κόσμου γενόμενος, τοῦ Ἁγίου γέγονας, συνόμιλος Πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκένωσας, τὰς ἐρήμους ἐπόλισας, Θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα.

ᾠχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ, ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας, ἐν ταῖς ἐρήμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων Ἀντώνιε, τοὺς ἀδιστάκτω ψυχῇ προσιόντας σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπελεύσει Πνεύματος, τοῦ Παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, ἀγνή Ἀγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ζ̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ε ^ζ αλλ α
^{Β8} αυ τος α αν τι ι λα α α β8 ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μ8 ς ^ε ^ζ

Ο^{Δι} ι μι σ8 ςν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Β8} η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8 Κυ υ ρι
 ι ι ς ς ^ε ^ζ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ^π ^ρ ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^ε ^ζ ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε ^ζ

Δ^{Β8} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε ^ζ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ε ^ζ και κα α θα αρ σει ^{Δι} ^ε ^ζ
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^{Δι} ^ε ^ζ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριε΄ (115).

Ἦχος Βου

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι

ου ο θα να α τος τσ Ο σι ου αυ του

Στίχ. α΄. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ πε ρι παν των ω ων

αν τα πε δω κε μοι

Τ ι ι μι ος ε να ντι ι ι ον Κυ ρι ι
ου ο θα να α τος τϑ Ο σι ου αυ του

Στίχ. β'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως
και εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ϑ ε πι ι κα λε σομαι

Τ ι μι ος ε να ντι ι ον Κυ ρι ι ι
ι ου ο θα να τος του Ο σι ου αυ τϑ ϑ ϑ ϑ

ϑ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.
Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-ϑ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (στ' 17-23)

(Ὅσιακόν, τῆς Ε' Δεκεμβρίου, ὅπερ ζῆτει τῇ Πέμπτῃ τῆς δ' ἐβδ. τοῦ Ματθαίου).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱὸν εἰ μὴ ὁ πατήρ, οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει εἰ μὴ ὁ υἱὸς καὶ ὃ ἔαν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι προᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ῥχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του σθ Ο σι ι ς πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειποντο α νο ο μη

μα α α μ

Οσι ι ι ε ε πα α α τερ εις πα α α

σα αν τη η ην γην ε ξηλθεν ο φθο ο ογγος των

κα το ο ορθω μα α τω ω ων σου δι ω ων

εν τοις ου ρα α νοις ευ ρες μι σθο ον τω ω ων κα μα

α τω ω ων σου των δαι μο νων ω λε σας τας

φα α α α λα α α αγ γας των αγ γε ε λω ων ε

φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ων το ον

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω

σας πα ρη σι α αν ε χων προ ος Κυ υ υ υ ρι

ι ο ο ο ο ο ο ο ο ον ει

ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ

χαι αι αις η η η η μω ω ω ω ων

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Γ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

Ῥδὴ α'. Ὁ εἰρμὸς. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐγγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθέने, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνῃ Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Ἀντώνιον τὸν θεῖον εὐφημεῖν θέμις.

Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος, τῆς αἰωνίου σαφῶς, καὶ τριλαμποῦς αἴγλης, Πάτερ ἐμφορούμενος, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς, ἀναλαβὼν

ταύτην, ἀκινδύνως ὤδευσας, νόμῳ καινῷ πειθόμενος, τοῦ
Σωτῆρος τρισμάκαρ, καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ
Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Δόξα.

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε, καταλαμπόμενος, τὸ δυσμενὲς
μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα,
αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους, ἀράχνης δίκην διέλυσας, θείῳ
πυρακτούμενος ἔρωτι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρῶρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ,
μονογενῆ Λόγον, τὸν Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῆ τῷ
Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε,
τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ,
σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννήτορ
Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ
αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν
ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς
γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ
Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠδὴ γ΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενευρωμένῳ λογισμῷ, καὶ σταθηρᾷ διανοίᾳ, τῶν παθῶν
καταμαράνας τὴν φλόγα, ἀπαθείας τὴν φαιδράν, καταστολὴν
Ἄντωνιε, περιεβάλου Πάτερ, καὶ σωτηρίου ἱμάτιον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυροτάταις προσβολαῖς, δαιμόνων θρασυνομένων, καὶ θηρίων τὰς μορφὰς μιμουμένων, κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

Δόξα.

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς, τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας, θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόμῳ, τροπαιοῦχος νικητής, Ἀντώνιος ἐγένετο, τῶν ἀσκητῶν ἢ δόξα, καὶ μοναζόντων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, ἐξανάστησον Ἄγνη, καὶ πρὸς ζωὴν ὀδηγήσον, ἢ τοῦ θανάτου πύλας, λύσασσα μόνῃ τῷ τόκῳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ἄρας σοφέ, καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ναὸν ἡτοίμασας, σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοιβὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, θεοφόρε Ἀντώνιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανύμνητε, ἀνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγνιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασσα, Φωτοδόχε ἀκήρατε· δῖωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείαις σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ὁσίου.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικοὺς θορούβους ἀπωσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον Ὁσιώτατε· σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, * Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν.

Τῆς τοῦ Χριστοῦ φωνῆς ἐπακούσας, ἐπορεύθης ὀπίσω τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν, γυμνὸς τοῦ βίου γενόμενος, καὶ ἀπορρίψας φροντίδας πάσας τῶν χρημάτων, κτημάτων, καὶ οἰκετῶν σου, καὶ ἀδελφῆς τὴν στοργήν, θεοφόρε Ἀντώνιε· καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις, τῷ Θεῷ ὁμιλῶν καθαρῶτατα, γνώσεως χάριν εἴληφας· ἦν μοι πέμψον ὑμνεῖν σε μέλλοντι, * Πατέρων Πάτερ Ἀντώνιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ἔχει τι μεῖζον οὐρανὸς καὶ τῶν Νόων,
Ἐξαρχὸν Ἀντώνιον, Ἀσκητῶν ἔχων.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀντώνιον ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Ἀντωνίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐν τῇ Σκήτει τῆς Βερροίας ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀντώνιον δὲ τὸν Νέον ποῦ τακτέον,
Εἰ μὴ παρ' αὐτῷ τῷ πάλαι Ἀντωνίῳ;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀχιλλᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὅπλοις Ἀχιλλεὺς τὰς κάτω πορθεῖ πόλεις.
Πόνους Ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. (†395)

Στίχ. Ἡ Βασιλεία ἐμποδῶν οὐχ ὠράθη,
Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ,αωλῆ (1838).

Στίχ. Γεώργιος, γῆν τῆς ψυχῆς γεωργήσας
Ἐένον στάχυν ἤμησεν ἄφθιτον κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Φιλοθέου ἐκ Σκλαταίνης Τρικάλων καὶ Ἀντωνίου τοῦ Καντακουζηνοῦ, κτιτόρων καὶ ἀνακαινιστῶν τῆς ἐν Μετεώροις ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου Στεφάνου, ἔτι δὲ καὶ Ἰερεμίου τοῦ πρώτου οἰκιστοῦ καὶ ἰδρυτοῦ αὐτῆς ἐν ἔτει ,αρϞβ' (1192).

Στίχοι εἰς τὸν Ἀντώνιον.

Εἰς πέτραν στήσας σοὺς πόδας, πάτερ φθάνεις,
Χριστὸν τὴν Πέτραν, Ἀντώνιε, ἀσκήσας.

Στίχοι εἰς τὸν Φιλόθεον.

Φιλῶν ἐφίλεις, Ὅν νῦν, Φιλόθεε ἔχεις,
Μᾶλλον δ' αὐτός σε νῦν ἐν κόλποις κατέχει.

Στίχοι εἰς ἀμφοτέρους.

Στεφάνου λέγω ὑμᾶς τέκνα καὶ ὑπηρέτας,
Οὔ τῷ στεφάνῳ νῦν ἐστε ἐστεμμένοι.
Νόες θεόθεν ὕψει ἀπῆραν φαιδρῶς Μετεωροπόρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βλασίου, τοῦ Ἀμασέως, τοῦ ἰσαγγέλως μὲν τὸ πρῶτον ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος, εἶτα δὲ εἰς Κρήτην ἐλθόντος καὶ τὴν σεβασμίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος τῆς Ὁδηγητρίας ἐν Μονῇ Γωνιάς εὐρεῖν ἀξιωθέντος, ἐν Κισσάμῳ, καὶ τὴν ἐκεῖσε θεοφιλῆ μάνδραν περικλυστον δομήσαντος, ἐν ἔτει ,αχιγ´ (1618).

Στίχ. Βλύσας, Βλάσιε, πηγὰς πολλῶν ἰδρώτων,
Ἐβλάστησας καρποὺς τερπνοὺς ἀφθαρσίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Καλογερά τοῦ διακόνου, τοῦ Πατμίου, κτίτορος τῆς Πατμιάδος Σχολῆς καὶ σοφωτάτου διδασκάλου τοῦ Γένους, ἐν ἔτει δὲ ,αφλζ´ (1737) κοιμηθέντος.

Στίχ. Ζωῆς μετέσχες φερωνύμου σοι πάτερ,
Ἐν εὐσεβείᾳ ἐκτελέσας τὸν βίον.

Ἀσκήσει πολλῇ καὶ προσευχῇ συντόνω,
Βιώσας Μακάριος ἐμακαρίσθη.

Δεκάτῃ ἑβδομάτῃ Μακάριος ἐς πόλον ἔβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν Ῥωσίᾳ Ὁσίων Πατέρων· Ἀντωνίου τοῦ Ῥωμαίου ἐν Νόβγκοροντ (†1147), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ντίμσκ ἐν Τιχβὶν Νόβγκοροντ (†1224), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἀγίου Νικολάου πλησίον τοῦ Κράσνουϊ-Κόλμ (†1481), Ἀντωνίου, κτίτορος τῆς μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, παρὰ τὴν Μαύρην Λίμνην Νόβγκοροντ (Τσερνοζιέρσκ) (ΙΓ´ αἰ.) καὶ Ἀντωνίου τοῦ Βολόγκντα ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Βολοκολάμσκ.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν Ῥωμαῖον.

Ῥώμη παλαίσας Ἀντώνιος Ῥωμαῖος,
Πρὸς σατὰν ἐν Νόβγκοροντ ἐστεφανώθη.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μονὴν ἐγείρει,
Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον ἐν Τιχβὶν Νόβγκοροντ.

Κάτω μὲν Ἀντώνιος Μονὴν ἐγείρει,
Ἄνω δὲ Χριστὸς Μονὰς αὐτῷ παρέχει.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Κράσνουϊ-Κόλμ.

Εἰρηρικῶς ὑπνωσεν ὥσπερ ἐπόθει,
Ὁ Ἀντώνιος φίλος Χριστοῦ εἰρήνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Τσερνοζιέρσκ.

Ὡς κωπηλάτης διελθὼν λίμνην βίου
Εἰς Ἐδὲμ οἰκεῖ ἀσκητῆς Μαύρης Λίμνης.

Στίχοι εἰς Ἀντώνιον τὸν ἐν Βολοκολάμσκ.

Καὶ Βολοκολάμσκ ἡ ψυχὴ Ἀντωνίου,
Ἦδη ἀναπέπαυται ἐν παραδείσῳ.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 15ης Ἰανουαρίου
μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς).

Ἦχος Γα ϝ

ὠδὴ α'

X ἐρσον αβυσσοτον κονπεδονηλιοςεπε
Πα πολευσεποτε Γα ωσειτειχοςγαρ επαγηεκα
Πα τερωθενυδωρ Γα λαωπεζοποντοπορου
ντι καιθεαρεζωωσμελποντι Γα ασωμεντω Κυ
ριιωενδοξωσγαρ δεδοοξαασαι

ὠδὴ γ'

T οστερεωματα τωνεπισοι
Πα πεποιθοοτων Γα στερεωσον Κυριετηνεκ
κλησιαν Γα ηνεκτησω τωτι μιιωσου
αιαιματι

ὠδὴ δ'

E καλυπενουρανς ηαρετησΧριστε
τηςκιβωτουγαρπροελθων Πα ταγιασμα

τος σθ της α φθο ρθ Μη τρος εν τω να ω
 της δο ξης σθ ωφ θηςως βρε ε φος α γκαλο φο
 ρθ με ε νος και ε πλη ρω θη τα παν τα της σης αι
 νε ε σε ως

ὠδὴ ε΄

Ως ει δεν Η σα ι ας συμ βο λι κως εν
 θρω νω ε πηρ με νω θε ον υπ α γγελων δο ξης
 δο ρυ φο ο ρθ με ε νον ω τα λας ε βο ο α ε
 γω προ γαρ ει δον σω μα τς με νον θε ον φω
 τος α α νε σπε ρθ και ει ρη η νης δε σπο ο ζο ο
 ντα

ὠδὴ ς΄

Εβο η σε ε ε σοι ι δων ο προ ε εσ
 βυς τοις οφ θαλ μοις το σω τη ρι ι ον ο λα
 οις ε πε ση εκ θε ου Χρι σε συ θε ος μθ

ὠδὴ ζ'

Σ ^{Γα} ε τον εν πυ ρι δρο ^{Πα} σι σαν τα παι δας θε ο λο
 γη σα αν τας ^{Γα} και Παρ θε νω α κη ρα τω ε νοι κη
 σα ντα ^{Πα} θε ον λο γον υ μνη μεν ^{Γα} ευ σε βως
 με λω δ ο υ μνη τεσ ^{Γα} ευ λο γη τος ο θε ος ο
 των πα τε ε ρων η μων

ὠδὴ η'

^χ **Α** ι νη μεν ευ λο γη μεν προ σκυ νη μεν τον Κυ
 ρι ον ^{Πα} υ μνην τεσ και υ περ υ ψην τεσ αυ τον εις τας
 αι ω ω νας ^{Γα}
Α ^{Γα} στε κτω πυ ρι ι ε νω θε ντες ^{Πα} οι θε
 ο σε βει α προ ε στω τεσ νε α νι αι ^{Γα} τη
 φλο γι δε μη λω βη θεν τεσ ^{Πα} θει ον υμ νο ον ε
 με ελ πον ^{Γα} ευ λο γει τε παν τα α τα ερ γα ^{Πα} Κυ ρι ι
 ου τον Κυ ρι ο ο ο ο ν

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΑΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

^χ Με γα λυ νει η ψυ χη μῶ τον Κυ ρι ον ^μ και
η γα λι α σε το πνευ μα μῶ ^χ ε πι τω Θε ω ω

τω ^π Σω ω τη ρι ι μῶ

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^μ την α δι α

φθο ο ο ρω σ ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κῶ σαν ^{Γα} την ον

τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π

2

^χ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δῶ λη σαυ τῶ ^μ ι δου γα ρ α πο τῶ νυν μα κα

ρι ^χ ου σι με πα σαι αι γε νε αι ^π

^Μ Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρῶ βι μ ^{Γα} και εν δο

ξο τε ραν α συ γ κρι τω σ των Σε ρα φει μ ^μ την α δι α

φθο ο ο ρω σ ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κῶ σαν ^{Γα} την ον

τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

3

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ
να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και το
ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο
βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
τως Θεο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ του
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι οι α
κααρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

^χ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε
τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θων
και πλς τς ε ξα πε στειλε κε νς

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ο ο ρως ^{Πα} Θε ον Λο γον τε κς ^{Γα} σαν την ον
τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

^χ Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη
σθη ναι ε λε ςς κα θως ε λα λη σε προς τς πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπε ρμα τι αυ τς
ε ως αι ω ω νος

^M Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρς βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον
 τως Θε ο το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

ὠδὴ θ'

Η ε ο το κε η η ε ελ πι ι ις πα αν
 των των χρι στι α α νω σκε πε φρσ ρει
 φυ υ λα ατ τε ε ε τς ςς ελ πι ζον τα
 ας ει εις σε

Ε ν νο ο μς κι α και γραμμα τι τυ
 υ υ πον κα τι δω μεν οι πι ι σοι παν αρ σεν το
 την μη τραν δι α νοι γον α γι ον Θε ω δι ο πρω
 το το κον Λο γον Πα τρος α ναρ χς Υι ον
 πρω το το κς μενον Μη τρι α πει ρανδρω με γα
 λυ νο με ε ε εν

Η ε ο το ο ο κε η η η η η η
 ε ελ πι ι ι ι ι ις πα αν των τω ω

 ω ω ων Χρι στι ι ι ι α α νω ω ω ων ²²

 σκε πε φρϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ρει φυ υ υ υ

 υ υ λα ατ τε ε ε ε ε ε ²² τϝ ϝς ελ

 πι ι ι ι ι ζο ντα α α ας εις σε ²²

E ^{Γα}

 ν νο ο μϝ σκι α α και γρα α αμ μα

 τι ι ι ι τυ υ υ πονκα τι ι ι δωω μεν οι οι οι

 πι ι ι ϝοι ⁹ πα αν αρ σεν το την μη τρα αν δι

 α νοι οι οι οι γο ο ον α α γι ι ο ο ον

 Θε ε ε ω ⁹ ^{Γα} δι ο ο πρω το ο ο ο το κον

 Λο ο ο ο γον ⁹ Πα τρος α να α α αρ χϝ γι υι

 υι ο ο ον ⁹ πρω το ο ο το κϝ με νον Μη η

 η ^{Κε} τρι ι ι α ^{Γαδ} πει ει ει ρα α α α αν δρω

 ω ²² με γα λυ υ υ υ υ υ νο ο ο

^{Νη} ^χ με ε ε εν ^{Γα} ²²

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι Θ

Και νην ο δον και α α τρι πτον αν θρω ποις
ε εκ νε ο ο τη τος α να λα βων Θε ε ο φο
ο ο ρε ταυ την θερ μως ε ε ως τε ε λης α
νε πι στρο φως ω ω δευ σας νο μω και νω ω πει
θο ο μενος Χρι στς και πρω τος πε ε φηνας κα
θη γη της τη ης ε ρη η μς και μο να ζον τωων
α κρο ο της

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Φω στηρ φω στη ρων γε ε γο νας μο να στων
δε α λει πτης και αρ χη γος Α ντω ω νι ε οι
κς με νης το κλε ος δι δα σκων οι α γεν
ναι ος στρα τη γε της α α ρι ι στα τας των
δαι μο νων ε φο δς μη πτο ει σθαι α ρω γον
κε κτη με νος το ον Χρι στον της πλα νης τον
κα θαι ρε την

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ε ν σω μα τι δι α τελων των Α γγε λων τον
βι ον υ πηλ θες ως περ α α σαρκος και τω κο
σμων ε δει χθης φω στηρ α ει λα μπε ε στα τος
και τοις πα σιν ε ε δει ει ξας Α ντω νι ε Θε
ο φο ρε μο να ζον των το κλε ος α σκη
των η καλ λο ο νη και των πα τε ρων η δο
ξα

Θεοτοχίον.

Ε λ πις τς κο σμ α γαθη Θε ο το κε Παρ θε
νε την σην α μα χον Δε ε σποι να προ στα σι
αν αι τς μεν οι θλι ψε σι συ σχε θεν τες και
κλυ δω ω νι ζο με ε νοι τς βι ς ταισ τρι κυ μι
ι αις στη σον α αυ ρας των πα α θων και λι
με να εις Θε ον εμ βι βα σον θε λη μα των

Εἰς τοὺς Αἶνους.

ᾠχος πλὴν Νη ρ

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
ρι ι ι ι ον ^{ν ρ} αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ
τω ω ω ω ω νου ρα α νων ^{ν ρ} αι αι νει ει ει τε α αυ
τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω ^{ν ρ}

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
γε λοι οι οι οι α α α αυ του ^{ν ρ} αι νει ει ει τε
α αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ
του ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω ^{ν ρ}

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. ᾠχος πλὴν Νη ρ

Α^χ ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ
του ^{ε ρ} αι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πλη θος της με
γα λω συ νης αυ τ^{ε ρ}
Ο^{Πα} σι ε Πα τερ Αν τω νι ε συ τον ζυ γον τ^{ε ρ}

Χρι στῶ ε πι ω μων α ρα μενος τω Σταυρωτην ε παρ
σιν τῶ Σα ταν κα τα βε βλη κας και τας ε
ρη η μῶς πο λεις α νε δειξας δι α τῶ τρο ο πα
της πο λι τει ας σῶ ω ω παμ μα κα ρι στε α
σκη των το καυ χημα δι ο Χρι στον α παυστωςι κε τευ
ε ε λε η θη η ναι η μας

Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλπυγος αι νει
τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα

Ο σι ε Πα τερ Αν τω νι ε δι α την ον τως
ζω ην εν τω μνη μα τι κε κλεισαι μη δο λως πτο 8 με
νος προ σβο λας τῶ α λα στο ρος τας με τα
κτυ υ πων και κρο των Ο σι ε ταις δε ευ
χαι αις σῶ ταυ τας η δα φι σας ω ω καρ τε ρο
ψυ χε της ε ρη μῶ πρω ταρχε δι ο και νυν παν τες
σε γε ραι ρο μεν και μα κα ρι ι ζο ο μεν

Αἰ νει τε αυ τον εν τυ μπα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαισ και αι ορ γα νω

Π ι στει συ νελ θον τες παν τες σε ως α σκη την τσ

Χρι στσ σε τι μω μεν Αν τω νι ε γε γη θωσ γαρω δευ

σας εν ε ρη μοις σα φε στα τα κα θη γη

τη ης τε ταν της ε γε ε νθ πι στος ο θεν σοι

πα αν τες η μεις κραυ γα ζο μεν ω ω παμ μα κα

ρι στε μο να στων το καυ χη μα τω Λυ τρω τη α

πα αυστως ι κε τευ ε εις το σω θη η ναι η μας

Αἰ νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λαγ μσ

πα σαπνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Π α τερ Πα τε ρων Αν τω νι ε τη α κο ρε στω

στορ γη τσ Χρι στσ και τω ε ρω τι την ψυ χην κι νθ με

νος εν ε ρη μοις ε ζη τη σας αυ τον θο

ρυ υ βης εκ κλι νας α παν τας και μο νος
 τϷ Ϸ τω μο νω ω μι λη σας νο ο ι ε νϷ
 με νος και φω τος πλη ρϷ με νος ω και η μων τας
 ψυ χαςκαταυγασον των α νυ μνϷ Ϸν τωων σε

Δόξα.

Ἀνατολίου.

Ἦχος Νη Ϸ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Ο υ ρα νο δρο μω ω ε πι ι βας ο χη μα α

τι θε ε σπε σι ι ε των α ρε των κα τε λα βες την

α κρο πολιν δι α α σκη η η η σε ε ε ε ως

εκ της ε ρη η μου ου ου πο λε ε ευ ω ων

της α α νω Ι ι ε ρου σα α λημ τα α υ υ

περ κο ο ο σμι ι ι α και των εκ πο νων

α α γω ω νων α ξι ι ως τα γε ε ρα κο μι

σα α α α με ε ε ε νος ταις ου ρα νι αι αις

σου να α γα α α λ η η ^{Νη} τα ξι αρ χι αις παμ
 μα α κα ρι ι στε των αι ω νι ω ω ν α γα α
 θων κλη ρο ο νο ο ο μοσ και της βα σι λει ει
 ασ οι κη τω ρ γε νο ο ο ο με ε ε ε νος αλ
 λα πρε σβε ευ ε θε ο φο ρε Αν τω ω ω
 νι ι ι ι ε τω Σω τη η ρι τω ω ν ο ο λων
 ει ρη νευσαι το ον κο ο ο σμο ον και σω ωσαι
 τας ψυ υ χα α α ασ η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Νη ς

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην
Δε ε σποι να προ σδε ξαι τας δε η σει εις των
 δουλων σ και λυ τρωσαι η μας α πο πα α σης
 α να αγκησ και θλι ι ψε ε ως

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξ α σοι τω δει ξ α ντι το φως δο ξ α εν υ

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρωποις εν δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ^Δ _{δλ} Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην ^ν _{δλ}

Κ αθ ε κα αστηνη με ραν ευ λο γη σω σε ^Δ _{δλ} και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ^Δ _{δλ} και

εις τον αι ω να του αι ω νος ^ν _{δλ}

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας ^ν _{δλ}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων ^Δ _{δλ} και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην ^ν _{δλ}

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε ^ν _{δλ}

Ε υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε ^Δ _{δλ} δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου ^ν _{δλ} (τρεις)

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η της η μιν εν γε

νε α και γε νε α ^Δ ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε
η σο ον με ^Δ ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι ημαρ τον
σοι ^ν

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου ^ν

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως ^ν

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι σε ^ν

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας ^ν (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευμα
τι ^ν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω
νων α μη ην ^ν

A γι ος α θα νατος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν. 7χ

A α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
Α α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος
Α α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε
ε ε ε η σο ο ο ο ο ν η η μα α α α
α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι-Θ

T ον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μᾶ με νος
τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος
Πα τερ Α ντω νι ε της ε ρη μᾶ γε γο νας οι κι
στης και την οι κᾶ με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σα
δι ο πρε σβεν ε Χρι στῶ τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ
χας η μω ω νων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πᾶσι Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σωτεεε

σωσον η μας

Στίχ. γ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (Ψα΄ 5)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (Ψα΄ 16)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς Ψβ' (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
θ ι α

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψβ' 1)

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. (Ψβ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψβ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριε' (115).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

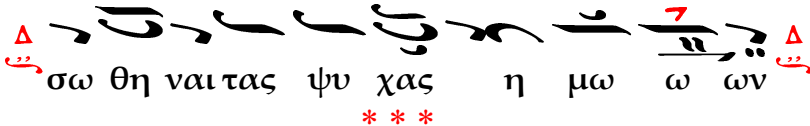
Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. γ'. Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Τον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μ8 με νος
 τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος
 Πα τερ Α ντω νι ε της ε ρη μ8 γε γο νας οι κι
 στης και την οι κ8 με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σ8
 δι ο πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας

η μων

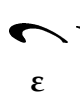
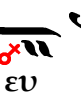
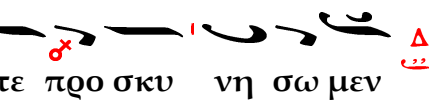

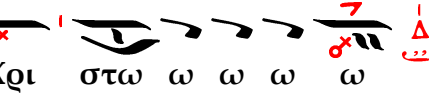

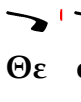

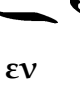
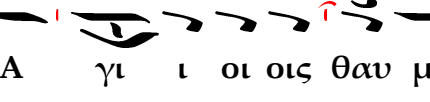

τὸ τέλος:
σω θη ναι τας ψυ χας η μω ω ω ν

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

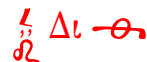
(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

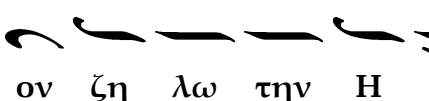

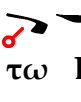
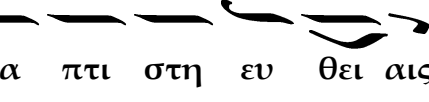
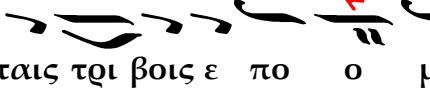
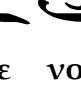

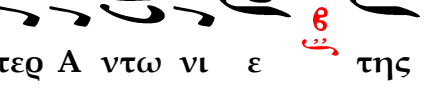

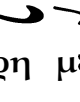

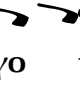
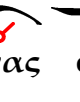

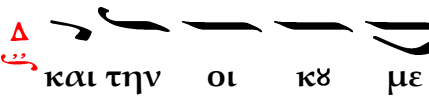
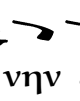

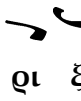
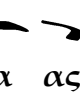
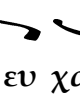
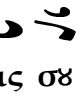
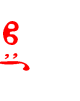

Ἦχος Δι - θ

 ε ευ τε προσκυνησωμεν και προσπεεσωω
 μεν χριστω ωωωω σωσον ημας υιεε
 θεου οεν Α γι ιοιοις θαυμαστο οοο
 ος

ὁ β΄ χορός: ψαλλον τας σοι αλλη λυ ρι α α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Δι - θ

 Τον ζηλωτην Ηλιαν τοις τροποις μιμν ος ος
 τω βαπτιστη ευθειαις τριβοις εποο ος ος
 Πατερ Αντωνι ε της ερημ γεγο νας οικι
 στης καιτην οικ μενην εστηρι ξα ας ευχαις ος ος
 δι οπρεσβευ ε χριστω τω θεω σωθη ναι τας ψυ χας

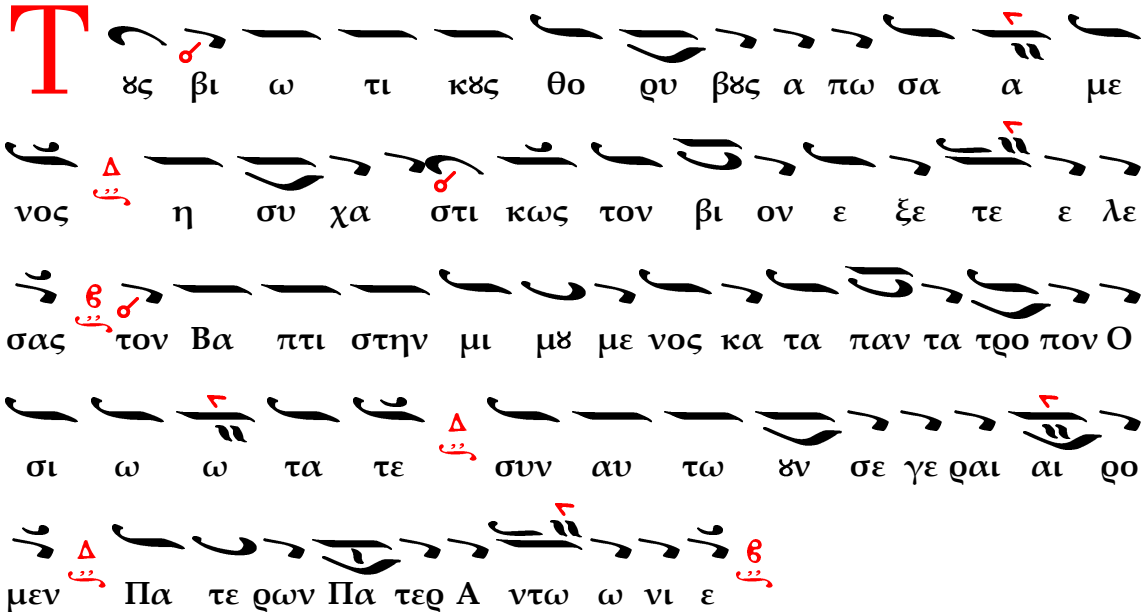
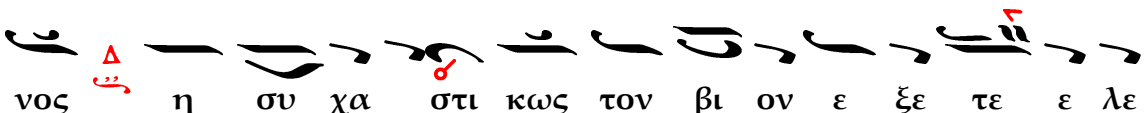
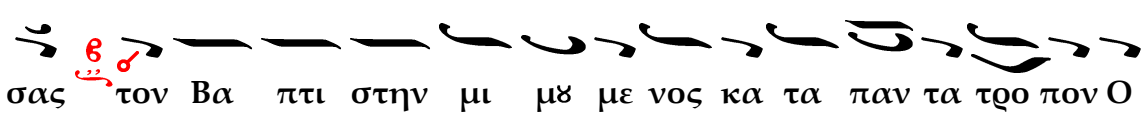
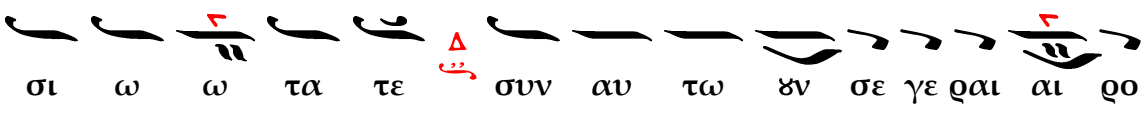
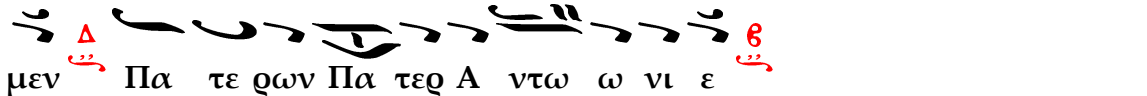
η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Τὰ ἄνω ζητῶν. ᾠχος Δι-ϑ

Τ ρς βι ω τι κςς θο ρυ βς α πω σα α με
νος η συ χα στι κως τον βι ον ε ξε τε ε λε
σας τον Βα πτι στην μι μς με νος κα τα παν τα τρο πον Ο
σι ω ω τα τε συν αυ τω εν σε γε ραι αι ρο
μεν Πα τε ρων Πα τερ Α ντω ω νι ε

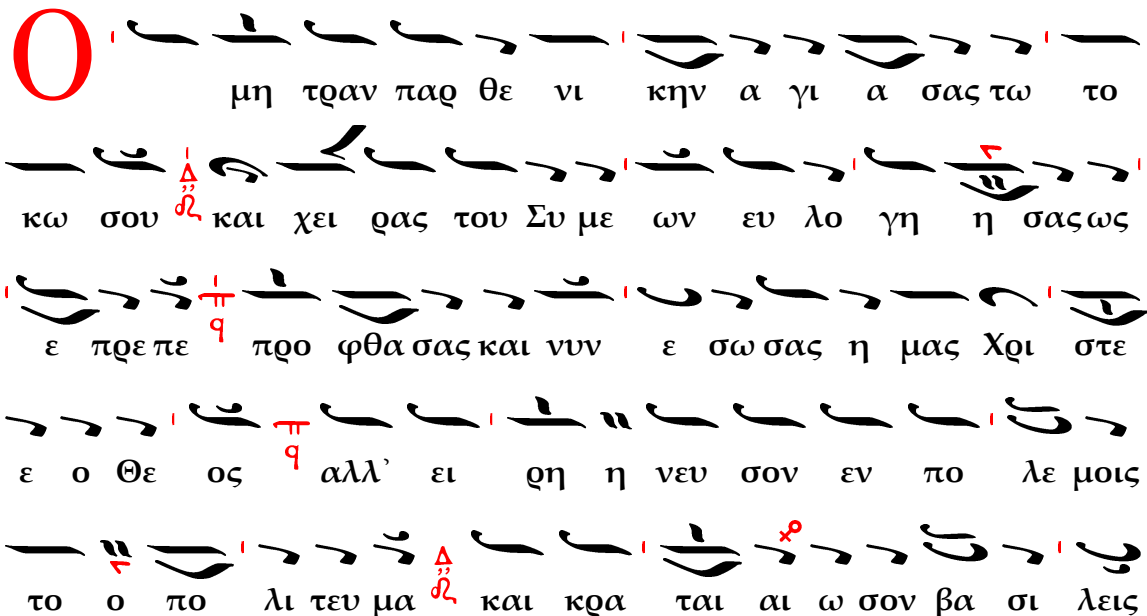
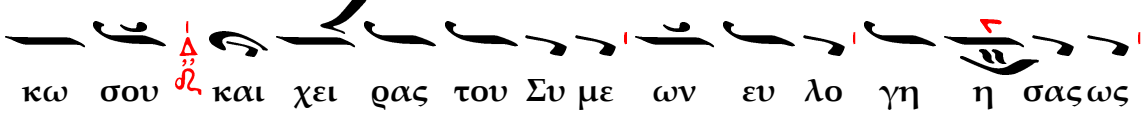
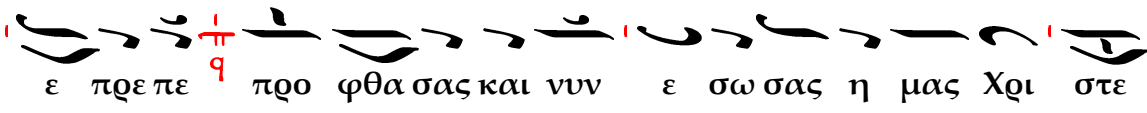
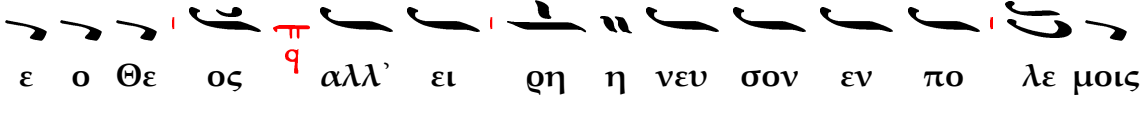
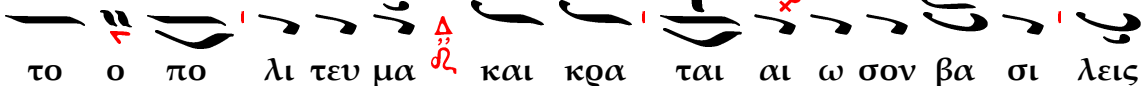
Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

(Ψάλλεται ἀπὸ ἐ΄ Ἰανουαρίου ἕως τῆς ἀποδόσεως
τῆς ἑορτῆς πλὴν τῆς ἀ΄ Φεβρουαρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Πα ρ

Ο μη τραν παρ θε νι κην α γι α σας τω το
κω σου και χει ρας του Συ με ων ευ λο γη η σας ως
ε πρε πε προ φθα σας και νυν ε σω σας η μας Χρι στε
ε ο Θε ος αλλ' ει ρη η νευ στον εν πο λε μοις
το ο πο λι τευ μα και κρα ται αι ω στον βα σι λεις

ους η γα πη σας ^Δ ο μο νος φι λα αν θρω ω πο
ο ο ος ^π

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ

α α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Τρισάγιον. Σύντομον.

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ος ο Θε ε ος Α α γι ι

ος Ι σχυ υ ρος Α γι ος Α θα α να α τος

ε ε λε η σον η η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μην

A γι ος Α θα α να α τος ε ε λε η
 σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

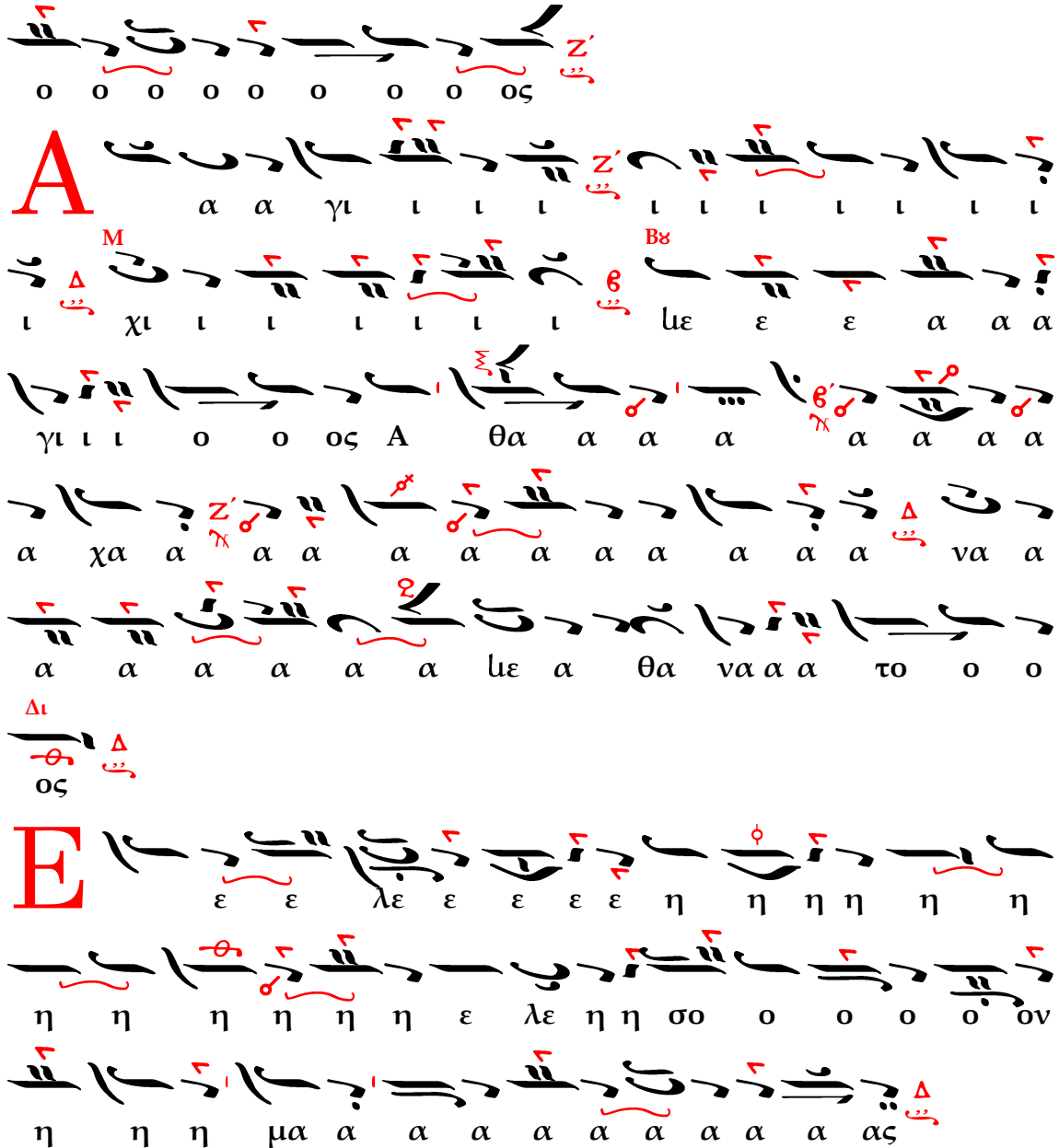
A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
 ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α να το
 ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πρὸς Ἑβραίους (ιγ' 17-21).

(Ζήτηει τῇ 7' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγ. Νικολάου).

Ἦ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρὺς.

Ἦ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἦ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς λβ').

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Τιμιος εναντιον Κυριου οθανα

τος τϛ οσιι ϛ αυ τϛ

Τιαντα ποδωσωτω Κυριω περι

παντωνων ανταπεδωκε εμοι

Τιμιος εναντιον Κυριου οθανα

τος τϛ οσιι ϛ αυ τϛ

Σοιθωσωθωσιαναινεσεως και εν ο

νοματι Κυριου επιικαλεσομαι

Τιμιος εναντιον Κυριου οθανατος

τϛ οσιου αυ τϛ ϛ ϛ ϛ

Ἦ διάκονος: Σοφία.

Ἦ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἦ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελεῆς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν «τὸν ποιμένα τῶν προβάτων» τὸν μέγαν «ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου», τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν

παντι ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς ρια' (111).

Ἦχος Πα. ρ

A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ α α

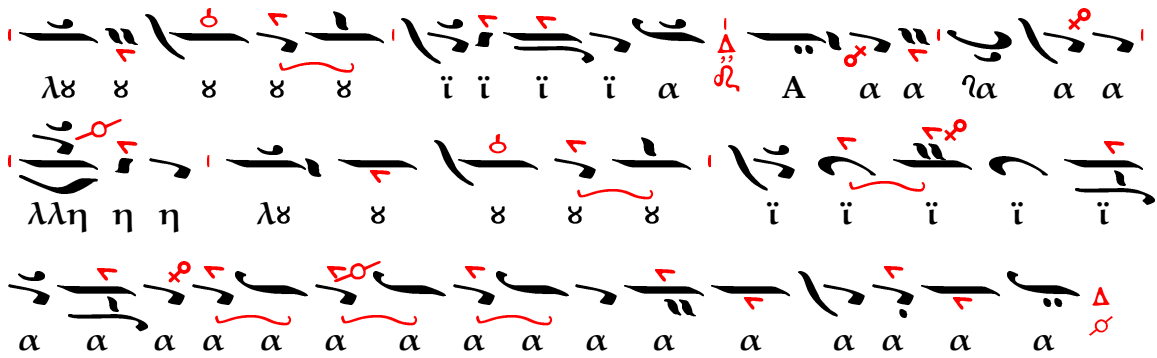
Μα κα ρι ος α νη ρ ο φο β ρ μενος τον Κυ ρι
 ον εν ταις εν το λαις αυ τϑ θε λη η σει σφο ο
 ο δρα

A λλη λϑ ἰ ἰ α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ α α

Ἦχος Πα. ρ

Δυ να τον εν τη γη ε σται το σπερμα αυ τϑ
 γε νε α ευ θε ε ων ευ λο γη θη η η
 σε ε ε ε ται αι αι αι αι αι

A λλη η λϑ ἰ ἰ α α α α A λλη

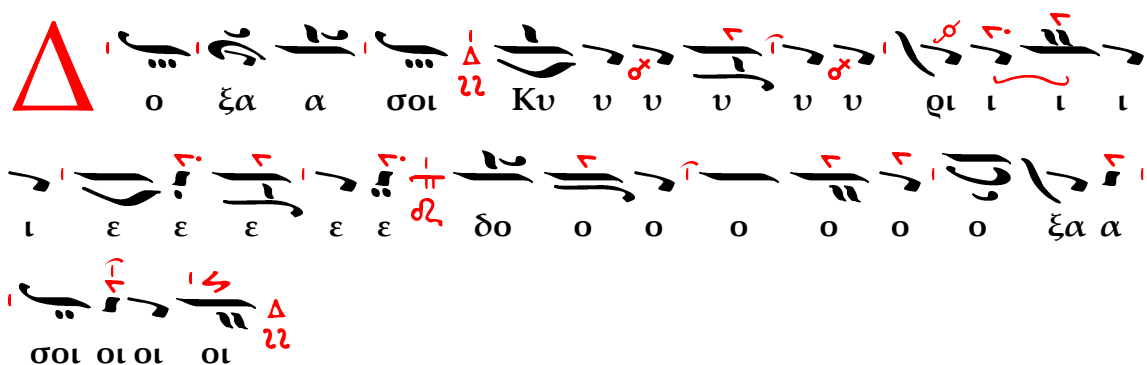
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (στ' 17-23).

(Ὅσιακόν, τῆς ΙΖ' Ἰανουαρίου, ὅπερ ζήτει τῇ Παρασκευῇ τῆς Β' ἐβδομάδος Λουκᾶ).

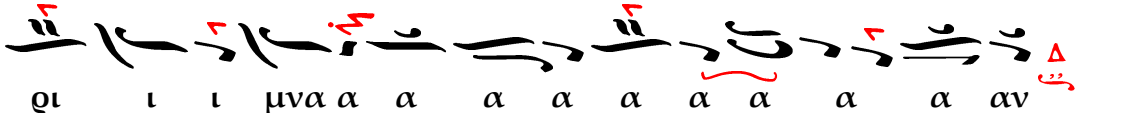
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, καὶ οἱ ὀχλούμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντα. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ϝ

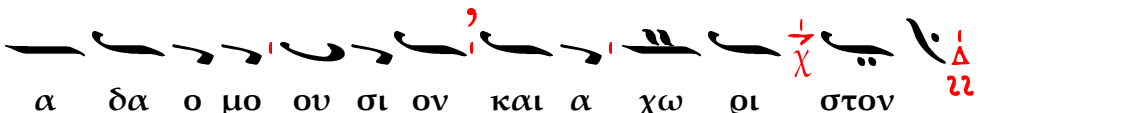
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι̇ ϝ

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικὰ,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰ̇ Δι̇ ϝ

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα ²² Τρι

 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον ²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἷς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ἐλεονερινθησισιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι ^χ στοις ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ Σε υ μνου ου ^χ ^Δ₂₂ ^χ μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ₂₂ ^χ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η ^χ μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος ^Θ_{Δι}

^Δ_ι ^Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει εν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

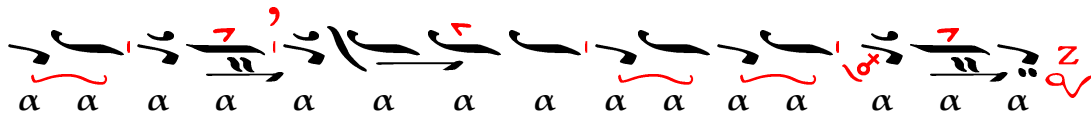
πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν ^Δ₂₂ των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως ^Δ₂₂ των

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινῶν ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἔλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νθ υ υ υ υ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη

λϝ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον α πο τϝ νυν και ε ως τϝ αι ω ω νος (δις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϝ νυν και ε ως

τϝ αι ω ω νο ο ος